

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9118

гр. София, 09.03.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 126 СЪСТАВ, в закрито заседание на девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **БИЛЯНА МАГДЕЛИНОВА**

като разглежда докладваното от **БИЛЯНА МАГДЕЛИНОВА** Гражданско дело № 20231110102747 по описа за 2023 година

В изпълнение нормата на чл. 140, ал.1 и ал.3 и чл.146, ал.4 от ГПК съдът приема, че исковата молба е редовна и процесуално допустима, поради което следва да се произнесе по допускане на доказателствата, да насрочи делото за разглеждане в открито съдебно заседание и да съобщи на страните проекта си за доклад на делото.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 20.04.2023 г. от 10,30часа, за което да се призват страните и да им се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора на исковата молба.

Съобщава на страните проекта си за доклад на делото:

Ищецът Д. П. П. е предявил срещу ответника Главна дирекция „Гранична полиция“ - кумулативно обективно съединени искове, както следва: 1) за признаване за незаконно на наложеното наказание дисциплинарното уволнение и неговата отмяна – правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ; 2) за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „младши специалист“ (водач на автобус, ГКПП-Калотина) при ответника – правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, и 3) за заплащане на парично обезщетение за шестте месеца, следващи уволнението, през които не е полагал труд по трудово правоотношение за периода от 28.11.2022г. Претендира разноски.

Излага в исковата молба, че на 28.11.2022г. му е връчена Заповед №3282з-4267/25-11.2022г. издадена главен Комисар Р.Д при ГД „Гранична полиция“ при МВР, с която е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на трудовото правоотношение към датата на връчване на горепосочената заповед на основание чл.330, ал.2, т.6 от КТ. Счита за заповедта за незаконосъобразна, неправилна, необоснована, издадена в нарушение на всички логически правила, постановена в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и в нарушение на вътрешните разпоредби и

правила на МВР утвърдени със Заповед № 13-305/21.02.2014 на Министъра на вътрешните работи. Счита, че са нарушени материалноправните разпоредби на КТ, тъй като не е проведено дисциплинарно производство, съгласно разпоредбите на чл. 186 и сл. от КТ. В нарушение на чл.195, ал.1 от КТ не е отразена точна дата на нарушението, времеви период от 09.01.2020 г. до 22.11.2021г., поради което работника/ служителя не може да разбере, в какво точно се състои неговото нарушение и на коя дата е извършено, за да може да ангажира доказателства в своя защита.

Излага съображения, че съгласно чл.194, ал.1 от КТ дисциплинарно наказание се налага когато е изтекла не повече от година от извършването му, поради което посоченият времеви период от 09.01.2020г. до 22.11.2021г. и при липса на индивидуализиране на конкретна дата на нарушението, може да се счита, че срокът за налагане на наказание за извършено евентуално дисциплинарно нарушение е изтекъл за 2/3 от периода. Твърди, че са издадени множество заповеди - Заповед №81213-419/05.04.2022г. и приключила с доклад №7855р-6302/18.07.2022г. на дирекция „Вътрешна сигурност“, Заповед № 3282з-2665/10.08.2022г. удължена със Заповед №3282з-3293/20.09.2022г. с неизвестен издател, поради което е налице неизпълнение разпоредбата на чл.194, ал.1 от КТ за налагане дисциплинарно наказание в срок от 2 месеца от откриване на нарушението. Освен това счита, че при издадена заповед за извършване на вътрешна проверка проверяващата комисия може да провери за период от 2 месеца назад, а не за 2 години.

Излага доводи за неправилно прилагане материалноправните разпоредби на ЗМВР, а не на КТ, тъй като служителът е на трудово, а не на служебно правоотношение по ЗМВР, като материалноправните разпоредби на чл.194 и сл. от ЗМВР не дерогират материалноправните разпоредби на чл. 186 и сл. от КТ, а и в т.8 от трудовия договор е предвидено прилагане разпоредбите на КТ.

Според ищеца заповедта за уволнение е подписана след като Р.Д се е запознала със Справка № 4078р-18200/18.11.2022г, която е извършена по Заповед № 3282з-2665/10.08.2022г., удължена със Заповед №3282з-3293/20.09.2022г., поради което не става ясно кой е издал съответните заповеди за проверка и какво е тяхното съдържание, на кого е възложено извършването на съответната проверка и кой я е разпоредил. В заповедта за уволнение, работодателят се позовава на доклад, който не е описан и не става ясно кой доклад се цитира и дали е приключил проверката с данни, че ищецът е извършвал нарушение на служебната дисциплина в периода 06.09.2021г. до 22.11.2021г. като е удостоверявал неверни данни в официални документи като доказателство, че автобус „Чавдар“ ДК № С 1130 МС „е използван по предназначение за превозване на длъжностни лица и мигранти, като по този начин си е присвоил ГСМ на стойност 4691 лв. Деянието е установено, чрез съпоставка на данните от вписаните маршрути на движение в пътните книжки на числящи се автобуси на ДУССД и РДГП - Драгоман.“ Счита описаната фактическа обстановка за лишена от логическа последователност, тъй като не може един служебен автобус да е бил използван по служба и предназначение за превоз на длъжностни лица и мигранти и това по някакъв начин да доведе до имотна облага за лицето, което е на трудово правоотношение и в длъжностната му характеристика длъжността му е описана като шофьор на автобус и част от служебните му задължения е именно да бъде водач на определени автобуси зачислени му със заповед.

По отношение посоченото в заповедта относно „направената съпоставка на

въведените в пътните книжки на автобус марка „Чавдар“ с рег. № С1130МС на ДУССД и месечните графици за дежурства са установени 15 случая, (от 09.01.2020г. до 22.11.2021г. отново не е посочена точна дата на нарушението) при които Д. П. без да фигурира в месечните графици е попълвал пътната книжка на съответния автобус“, ищецът счита за неясно дали тези обвинения са част от пр.пр. № 2708/2022г. или са самостоятелни обвинения, за които тепърва предстои подаване на сигнал към прокуратурата, както и каква е връзката им с претендираните обвинения за присвояване на сума с приблизителна стойност 4691 лв., нито с основанията посочени като причина за налагането на дисциплинарно наказание „уволнение“, а именно посочените чл. 126, т. 9, т. 13 КТ, чл. 187, ал. 1, т. 8, т. 10 КТ.

Излага съображения, че съгласно чл. 60, ал. 4 от Вътрешните правила утвърдени със заповед 13- 305/21.02.2014г. от Министъра на вътрешните работи *„Неправилно оформена пътна книжка, без подпис на лицето, което е ползвало МПС, с непълнени графи или с незаверена поправка, не се признава за разходен документ“*. Поради това счита за неясна връзката между повдигнатите обвинения за нарушена трудова дисциплина с процесната заповед, тъй като съгласно вътрешните правила отговорността е споделена между лицето, към което е зачислена техниката и прекия му ръководител. Твърди, че не е ясно на колко лица е зачислен автобус марка „Чавдар“ с рег. № С1130МС и колко лица са имали правото да го управляват и попълват пътната му книжка, както и какви нередности се визират в пътната книжка. Допълнителното основание за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ е уронването на престижа на предприятието и zlepоставянето му пред трети лица, което ищецът счита за необосновано, тъй като деянието е станало известно на служители на ДВС-МВР, ДУССД - МВР, ГДГП - МВР и голяма част от служителите на РДГП - Драгоман, тъй като подробна информация за случая е отразена в доклад рег. № 7855р-6302/18.07.2022г. по описа на ДВС - МВР, който е получен в ГДГП - МВР и съответно РДГП - Драгоман за отношение по компетентност и реализиране на дисциплината отговорност на служителя.“ Счита, че не са налице данни информацията във вътрешния доклад да е станала достояние на лица, извън служителите на МВР.

Допълнително излага твърдения за не спазване реда, регламентиран в чл. 189, ал. 1 КТ, според който не е целесъобразно и законосъобразно служител, който е награждаван многократно с „Писмена похвала“ от началника на сектор „АИТ и ТЕС и В“ през 2017г., с „Писмена похвала“ от директора на РДГП - Драгоман през 2017г., 2018г. и 2020г. към датата на подписване на заповедта, да бъде наказан с дисциплинарно наказание „уволнение“. Счита, че не са установени нарушения на посочените в заповедта норми на чл. 186, чл. 187, ал.1, т.8 и т.10 от КТ, като не са посочени мотивите, въз основа на които е прието, че са нарушени посочените норми. Предвид изложеното счита заповедта за неясна, немотивирана и незаконосъобразна, тъй като уволненият служител не е наясно за какво точно нарушение е обвинен, за да се защити.

Предвид изложеното предявява иски за постановяване на решение, с което 1. на основание чл. 344, ал. 1 КТ да бъде отменена Заповед №3282з-4267/25-11.2022г., издадена главен Комисар Р.Д при ГД „Гранична полиция“, с която се прекратява трудовото правоотношение на Д. П. П., ЕГН ***** с Главна дирекция „Гранична полиция“ - МВР по сключен трудов договор №3282р-2702/01.02.2017г. на основание чл.330, ал.2, т.6 от КТ; 2. на основание чл. 344, ал.1, т.2 да бъде възстановен Д. П. П., ЕГН ***** на предишната работа и длъжност - „младши специалист“ (водач на автобус, ГКПП - Калотина); 3. на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ да бъде присъдено обезщетение на Д. П. П., ЕГН ***** за времето през, което е останал без работа поради неправилното му уволнение от 28.11.2022г. ведно със законната лихва и направените по делото разноски.

Отвѣтникът Главна дирекция „Гранична полиция“ в писмения си отговор излага съображения за неоснователност на исквете. Счита издадената от директора на ГДГП заповед с № 3282з-4267/25.11.2022 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на трудовото правоотношение за правилна и законосъобразна, като не са допуснати твърдените от ищеца нарушения на закона. При издаването ѝ не са допуснати нарушения на материалния закон и на процесуалните правила. Издадена е от компетентния орган по чл. 192, ал. 1 от КТ във връзка с чл. 159, ал. 2 от ЗМВР, в кръга от неговите правомощия, в предписаната писмена форма и с необходимото съдържание. В нея ясно са изложени фактическите основания за издаването ѝ, а именно, че в периода от 26.10.2022 г. до 22.11.2022 г. Д. П. фиктивно е изписвал недействително отчетени километри, гориво и стойност на горивото в пътна книжка, на числящ се на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ (ДУССД) - МВР автобус „Чавдар“ с рег. № С 1130 МС, като по този начин е удостоверил в официален документ неверни обстоятелства, че автобусът е използван по предназначение и в описания обем. Според отъѣтника, от пътна книжка Серия ЕВ № 393349 е видно, че за четвърто тримесечие на 2021 г. на автобус „Чавдар“ с рег. № С 1130 МС като шофьор е вписан само ищеца и единствено той я е попълвал и вписвал изминати километри с този автобус. Същият през процесния период многократно е вписвал изминати маршрути между гр. София, гр. Драгоман и ГКПП Калотина, всеки един за по 280 км. Според ищеца тази информация не е вярна, тъй като от приложената по делото справка за генерираните записи от движението на служебни МПС в АИС „Пътна карта“ гореописаният автобус е установен да се движи само 15 пъти за цялата 2021 г. От извършената проверка на генерираните записи в АИС „Пътна карта“ от камерите на АПИ, BG Toll, Столична община и СДВР за движението на автобус „Чавдар“ с рег. № С 1130 МС, е констатирано, че същият не се е движел по маршрут от София до Калотина и обратно след месец октомври 2018г., от което е направен извод, че нито една от тези 15 регистрации не е по посочения маршрут, които ищецът е вписвал в пътната книжка. С оглед на това, че автобусът не се е движел по гореописания маршрут, вписванията в пътната книжка са неверни, което се установява не само от данните от АИС „Пътна мрежа“, но и от факта, че в някои от дните, за които се отнасят вписванията, ищецът е бил в платен годишен отпуск (справка рег. № 4379р- 27578/04.11.2022 г.

Излага доводи, че в мотивите на заповедта изрично е посочено, че извършеното от служителя представлява злоупотреба с доверието на работодателя, тъй като възползвайки се от служебното си положение е извършил действия, компрометиращи оказаното му доверие, включително уронване на доброто име на предприятието, доколкото деянието е станало известно както на служители от други структури на МВР, така и на други държавни институции (Окръжна прокуратура - София), поради което извършеното представлява нарушение на трудовата дисциплина съгласно чл. 187, ал. 1, т. 8, предл. първо от КТ, както и съгласно чл. 187, ал. 1, т. 10 от КТ. Твърди, че е налице неизпълнение на „други трудови задължения“, а именно предвиденото в чл. 107а, ат. 21 от КТ задължение за спазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, не е спазил разписаното в разпоредбата на чл. 2, т. 1, чл. 17, ал. 1 и чл. 18 от КПСДА и чл. 126, т. 9 и 13 от КТ.

Излага доводи, че при съобразяване с критериите по чл. 189, ал. 1 от КТ дисциплинарно наказание „уволнение“ може да бъде наложено за всяко тежко дисциплинарно нарушение, независимо дали неговият състав е посочен в разпоредбите на чл. 187 от КТ или на чл. 190, ал. 1 от КТ или изобщо не попада сред изброените в тези разпоредби състави, като се позовава на съдебна практика, обективирана в определение № 1118 от 03.10.2014г. по гр. д. № 3000/2014 г. на ВКС. Разгледани поотделно и в тяхната съвкупност, извършените от служителя нарушения на трудовата дисциплина по чл. 187, т. 8, предл. първо и по чл. 187, т. 10 от КТ представляват тежки нарушения на трудовата дисциплина, за което следва да се наложи дисциплинарно наказание „уволнение“. В процесната заповед е посочен извършителят, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, нарушените разпоредби и доказателствата въз основа на които нарушението е установено, правното основание и наказанието, което се налага, както и реда за обжалване. Изрично е посочено, че дисциплинарното наказание се налага на основание чл. 192, ал. 1 от КТ във връзка с чл. 186, чл. 187, ал. 1, т. 8, т. 10, чл. 188, т. 3 при спазване на разпоредбите начл. 189, ал. 1 и чл. 193, ал. 1 от КТ. Отбелязано е, че извършеното нарушение е установено от доказателствата, събрани в хода на извършена проверка, образувана по заповед № 32823-2665/10.08.2022 г. на наказващия орган. В същата са подробно обсъдени събраните материали от проверката, включително приобщените доказателства по протокол от 24.08.2022 г. във връзка с проверка, приключила с доклад рег. № 7855р-3202/18.07.2022 г. по описа на Дирекция „Вътрешна сигурност“ - МВР.

Твърди, че дисциплинарното наказание е наложено при спазване на чл. 189, ал. 1 КТ, тъй като в изготвената справка от назначената комисия за проверка и в доклада на ДВС-МВР са изложени подробни мотиви относно определянето на дисциплинарното наказание, като са взети предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и поведението на служителя. Позовава се на тълкувателно решение № 16 от 1975 г. на Върховния съд на РБ, в което е прието, че когато мотивите на един административен акт се съдържат в друг, предшестваш и издаден във връзка с него документ (справка, доклад, мнение и пр.) на помощни органи, които административният орган е възприел, липсата на мотиви в самия административен акт не съставлява нарушение на изискванията към реквизитите за мотиви.

Според ответника от доказателствата, представени с писмения отговор, извършеното от Д. П. нарушение е доказано по безспорен и категоричен начин, даващ възможност да се направи индивидуализация на дисциплинарното нарушение. Същият се е запознал срещу подпис и дата с материалите от проверката, като му е дадена възможност да даде обяснения и да направи възражения.

Към писмения отговор са приложени писмени доказателствата, цитирани в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание и заверен препис от материалите, събрани в извършената проверка, разпоредена със заповед № 32823-2665/10.08.2022 г.

Направено е възражение срещу искането за представяне на личното кадрово дело на Д. П.. Доколкото, тъй като във връзка със спазване на изискването на чл. чл. 189, ал. 1 КТ за вземане предвид поведението на служителя, към материалите от проверката е приложена кадрова справка за професионалния стаж, заеманите длъжности, награди и наказания в МВР на служителя, поради което кадровото дело не е необходимо за решаване на спора. Възражава срещу уважаване исканията на ищеца по чл.190 от ГПК за предоставена информация кои

лица са имали достъп до доклад р е г. № 7855p~3202/18.07.2022 г., заповеди за командироване, за извънреден труд и за нощен труд, както и списъци за влизане на територията на „Гараж 10“, които е към ДУССД, поради неотнositимостта им към предмета на спора, тъй като ищецът не се твърди да е полагал труд извън редовното работно време.

ПО ДОКЛАДВАНИТЕ ИСКОВЕ СЪДЪТ УКАЗВА НА СТРАНИТЕ СЛЕДНАТА ДОКАЗАТЕСТВЕНА ТЕЖЕСТ:

1. Тежестта на доказване, т. е. задължението за установяване законността на уволнението **носи ответникът** по настоящото дело. А законността на едностранното прекратяване на трудовото правоотношение се обуславя от проявлението на обстоятелствата, предвидени в чл. 195 КТ, във вр. с чл. 190 КТ, чл. 194, ал. 1 КТ и чл. 193, ал. 1 КТ. След установяване факта на нарушението на трудовата дисциплина, нарушителя, времето и мястото на извършване на противоправното неизпълнение на трудовите задължения, работодателят е длъжен да подведе тези обстоятелства под диспозицията на правната норма, регламентирана в чл. 195 КТ, във връзка с чл. 190, 186 и 187 КТ, вследствие на което може да упражни законосъобразно своето потестативно субективно право да уволни дисциплинарно виновния работник или служител.

Всички по-горе описани обстоятелства следва да бъдат установени в процеса на доказване от работодателя – ответник, за което се сочат доказателства от него.

2. За да бъде уважен искът с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, във връзка с чл. 225, ал. 1 КТ трябва да се установи, че са настъпили следните факти: 1. да е налице противоправно поведение на работодателя, изразяващо се в незаконно упражняване на потестативното право да прекрати с едностранно волеизявление съществуващото с ищеца трудово правоотношение; 2. ищецът да е претърпял вреди под формата на пропуснати ползи, изразяваща се в невъзможността да полага труд по трудово правоотношение в продължение на шест месеца след уволнението и 3. причинно-следствена връзка между незаконното уволнение и оставането без работа. Установяването на първата и третата предпоставка е обусловена от изхода на правния спор по първия конститутивен иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ – за отмяна на уволнението като незаконно. Вторият факт – оставането на ищеца без работа **за процесния период** следва да бъде установено в процеса на доказване от него, за което ищецът не сочи доказателства.

ЗА УСТАНОВЯВАНЕ на подлежащите на доказване обстоятелства и на основание чл.157 от ГПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА приложените към исквата молба писмени доказателства.

ПРИЕМА приложените към отговора на ответника писмени доказателства.

ДАВА възможност на ищеца да изрази становище по възраженията на ответника и приложените към отговора му писмени доказателства в срок до съдебното заседание.

УКАЗВА НА ИЩЕЦА, че не е изложил твърдения и представил доказателства за

размера на последното брутно трудово възнаграждение, получавано от ищеца, както и не е посочена цената на иска чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, във връзка с чл. 225, ал. 1 КТ, поради което дава възможност в срок до насроченото открито съдебно заседание да уточни размера на получаваното по прекратения трудов договор брутно трудово възнаграждение, какато и цената на иска. В противен случай исковата молба в тази част ще бъде върната.

ПРИЕМА, че с приложените към писмения отговор доказателства са изпълнени исканията на ищеца по чл.190 от ГПК, посочени от т. 1 до т. 4 и т. 10 от доказателствените искания в исковата молба.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателствените искания по чл.190 от ГПК, посочени от т. 5 до 9 и от т. 11 до т. 13, тъй като са за установяване на неотнормирани обстоятелства.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.146, АЛ.1, Т.3 И Т.4 ОТ ГПК Съдът приема за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството за сключен между страните трудов договор, който е прекратен със заповед №3282з-4267/25- 11.2022г., връчена на ищеца на 28.11.2022г., издадената от директора на ГДПП за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на трудовото правоотношение.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 145, ал.3 от ГПК приканва страните към спогодба, като им указва, че съгласно чл.78, ал.9 от ГПК при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като направените разноски си остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго.

Съдът уведомява страните, че за намиране на решение на спора си могат да използват и процедура по медиация. Така те спестяват време, усилия и средства – отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса – чл. 78, ал. 9 ГПК.

УКАЗВА на ответника, че съгласно чл.238, ал.1 от ГПК ако не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да иска постановяване на неприсъствено решение срещу него или да оттегли иска.

УКАЗВА на ищеца, че съгласно чл.238, ал.2 от ГПК ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

НА ОСНОВАНИЕ чл.146, ал.3 от ГПК дава възможност на страните в срок до съдебното заседание да изложат становищата си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Съдия при Софийски районен съд: _____